

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10371/2024
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из Републике ..., чији је пуномоћник Петар Учајев, адвокат из ..., против тужених Опште болнице „Analife“ из Београда и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Стана Младеновић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Опште болнице „Analife“ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4401/23 од 21.12.2023. године, у седници већа одржаној 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене Опште болнице „Analife“ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4401/23 од 21.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Опште болнице „Analife“ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4401/23 од 21.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 36180/21 од 18.05.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле у делу који се односи на тужену Општу болницу „Analife“ из Београда па је обавезана тужена Општа болница „Analife“ из Београда да тужилци на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име душевних болова због наружености новчани износ од 150.000,00 динара, на име душевних болова због умањења опште животне активности износ од 250.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 18.05.2023. године до исплате и на име накнаде материјалне штете износ од 69.250,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.09.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се тужена Општа болница „Analife“ из Београда обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених физичких болова износ од 500.000,00 динара, на име претрпљеног страха новчани износ од 500.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због наружености преко досуђеног износа од 150.000,00 динара, а до тражених 500.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности преко досуђеног износа од 250.000,00 динара, а до тражених 500.000,00

динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, као и да јој на име накнаде материјалне штете исплати износ од 360.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.06.2015. године до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу који се односи на туженог ББ из ..., као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена Општа болница „Analife“ да тужиљи исплати трошкове парничног поступка у износу од 483.098,60 динара. Ставом петим изреке, обавезана је тужиља да туженом ББ исплати трошкове парничног поступка у износу од 141.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4401/23 од 21.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене Опште болнице „Analife“ и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртим изреке побијане пресуде, па је обавезана тужена Општа болница „Analife“ да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 367.072,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Општа болница „Analife“ је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члану 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, односно за новим тумачењем права у погледу примене члана 28. Закона о здравственој заштити, члана 170. став 1., 189. став 2., 195. став 1. Закона о облигационим односима, којима су регулисани основи одговорности за штету и појам штете, као и правно признати видови нематеријалне штете за коју се може досудити новчана накнада под одређеним условима. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, одлука о основаности тужбеног захтева и примене материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Битне повреде одредаба парничног поступка не представљају разлог за изјављивање посебне ревизије, а позивање на одлуку Врховног касационог суда из посебне ревизије није услов за другачију одлуку.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.06.2018. године, а вредност побијаног дела предмета спора је 2.420.250,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд утврдио да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**